

بیانیه شورای داوران دومین دوره جایزه ملی بهترین تجربه‌های بازآفرینی شهری

مظفر صرافى

بهروز هادى زنونز

سید محسن حبیبی

ایرج کالانتري

غلامرضا کاظمیان

پرویز پیران

همه‌جانبه شهرهای کنونی نتیجه محتوم فروریزی کیفیت زندگی شهری ناشی از نوپردازی آمرانه است. پس در گام نخست، دگرگونی نظام فکری و اندیشه‌ای و شیوه نگاه به شهر و چالش‌های آن ضرورت می‌یابد و برنامه‌هایی که وجوه متعدد اجتماعی، فرهنگی، اقتصادی و مدیریتی جامعه را نشانه می‌گیرند از اهمیتی مضاعف برخوردار خواهند بود. با کوشش در سنت رشد و توسعه تاریخی سرزمینی می‌توان به انگاره‌هایی نو، روزآمد و کارآمد در توسعه شهری کشور دست یافت. گام دوم تبیین و تدوین اهداف و راهبردهای نو و برآمده از انگاره‌های فوق در مواجهه همه‌سویه اجتماعی، اقتصادی، فرهنگی و کالبدی فضایی با شهر و توسعه شهری است. گام سوم نیز تدوین سیاست‌های بازآفرینی شهری در چارچوب اندیشه و تمدن سرزمینی است، سیاست‌هایی که با مجموعه‌ای از برنامه‌ها و اقدامات اثرگذار اجتماعی، اقتصادی، کالبدی و محیط زیستی در قالب برنامه‌های

خواسته و ناخواسته، شهرسازی آمرانه، یک‌سویه و از بالا به پایین که در سده حاضر شمسی کاربست یافته است، نتوانسته پاسخ شایسته و بایسته به نیازهای معاصر شهر و شهروند در همراهی با تغییر سبک زندگی و سازوکارهای اقتصادی - اجتماعی فراهم آورد و توسعه شهری پایدار و همگن با محیط را در همه ابعاد آن سبب شود. در نوپردازی آمرانه، موضوعات بسیار مهمی همچون کیفیت زندگی و زیست‌پذیری شهری آگاهانه و ناآگاهانه از یاد رفته است. نباید فراموش کرد که توسعه همه‌جانبه نیاز به نگاهی معرفتی دارد و بدون نگاه معرفتی، پیشرفت و توسعه آمرانه به مجموعه‌ای از اقدامات کالبدی و در بهترین شرایط اقتصادی تقلیل پیدا می‌کند و مانع از ایجاد همبستگی و همگرایی اجتماعی - فرهنگی می‌شود و با زمینه‌سازی برای بروز انواع تعارض‌های اجتماعی و اقتصادی و فرهنگی، به افت کیفیت زندگی شهری می‌انجامد. ناهنجاری‌های